

Lisiczky Lajos

Lisiczky Lajos 1922. december 3-án Zákány községben, vasutas családban született. 1939-ben került a Magyar Államvasutakhoz, végigjárta a szolgálat lépcsőit. A második világháborúban frontszolgálatot teljesített, majd 1950-től újra a vasúton dolgozott. 1950-ben a MÁV Tisztképző Intézetében kitűnő eredménnyel végzett.

A következő években több beosztásban teljesített szolgálatot, Pécsen és Nagykanizsán, Balassagyarmaton már főintézői rangban. A családfőt felesége Mária asszony és a két lány, Edit és Ágnes követték újabb szolgálati helyeire. 1960. június 16-án került a GYSEV soproni vasútigazgatóságának élére.

Szakmai munkájában az alkotás évtizedei következtek. Vezetése alatt megújult a GYSEV, javultak a vasutasok nehéz munka- és életkörülményei, a szállítási teljesítmény az igazgatóság területén kétszeresére nőtt. A „hagyományos” vasúti feladatok mellett a GYSEV profilbővítést hajtott végre, a szállításhoz kapcsolható, kiegészítő tennivalókat (pl. raktározás, fertőtlenítés, csomagolás) is elvállalt, ezzel jelentős valutabevételhez jutott. 1960 és 1975 között a GYSEV forgalma 87 százalékkal nőtt. Sopron déli pályaudvar és a hozzá tartozó ágfalvi vonalat a MÁV átadta a GYSEV-nek, ezt a csomópontot – magasabb technikai szinten – a MÁV, az osztrák államvasutak és a GYSEV közös csatlakozó állomásának alakították ki. A modern soproni állomást 1977. július 9-én adták át a forgalomnak. Lisiczky az igazgatósági munka megújítása érdekében a fiatal szakemberek nevelésére is gondot fordított. A nyolcvanas évek elején az európai vasutak világában a százados múlta vissza a GYSEV mind ismertebbé vált.

Megépült a Széchenyi-múzeumvasút, a fertőbozi és nagycenki avatásra 1972. július 8-án került sor. A Soproni Vasutas Sportegyesület sporttelepének bővítése, a Lokomotív Szálló építése is ekkor történt. A városrendezési terveknek megfelelően alakították ki és építették meg a Keleti rendezőpályaudvart. Ekkor készült el Nagycenken az első hazai mozdony-skanzen, ez Európában is ritkaságnak számított.

A városvezetéssel, az idegenforgalom szervezeteivel munkakapcsolatot épített ki. A nyugat-dunántúli régió és Burgenland, Alsó-Ausztria összefüggéseiben szemlélte feladatait. Kezdeményezője volt a „vasfüggöny” – legalább időszaki – megnyitásának. Az 1963. évi Soproni Ünnepi Hetek idejére kiharcolt engedély példátlan osztrák vendégforgalommal járt (a

hatóságok a határátlépés e formáját nem is engedélyezték többé). 1973. november elsején a GYSEV alapszabályát úgy módosították, hogy a vasút Magyarországon és Ausztriában lehetőséget kapott idegenforgalmi és vendéglátóipari tevékenység gyakorlására. (A vendégkör megnyerésére Lisiczky a legjobb szakembereket vetette be. Különösen dr. Friedrich Károly és Lovas Gyula végzett hatalmas, munkát.) Javult Sopron vasúti, forgalmi kapcsolatrendszere, az üdülők, látogatók gyorsabban és kényelmesebben érkezhettek a városba. Az utasforgalom kulturáltságának növelése az igazgató legfőbb törekvései közé tartozott. A GYSEV az osztrák utazási irodákkal együttműködve mind több turistát (hobbyvonattal, saját buszokkal, igen gazdag programmal) csalogatott a soproni vidékre.

Lisiczky Lajos bekapcsolódott a Műszaki és Természettudományi Egyesületek Szövetségének soproni tevékenységébe, a Közlekedéstudományi Társaság rövidesen elnökévé választotta. A Városszépítő Egyesület újraindításánál, a Nyugat-Dunántúli Intézőbizottság vezetőségében is tevékenykedett.

Munkáját 1971-ben Lackner Kristóf-emlékéremmel, két évvel később Pro Urbe Sopron kitüntetéssel honorálták.

Lisiczky Lajos 1983. szeptember 28-án hunyt el Sopronban.

A GySEV-palota első emeleti fordulójában 2003-ban emléktáblát avattak tiszteletére.

Irodalom:

Szita Szabolcs: Lisiczky Lajos (1922-1983) emlékezete In: Soproni Szemle, 1997 (51. évf.) 3. sz. p. 268-271.

Internet:

Emléktábla a legendás hírű cégvezetőnek <http://cyberpress.sopron.hu/article.php?id=8068>